

Proč je potřebný křest v Duchu svatém.

Křest v Duchu svatém je nutný pro chození s Bohem, pro porozumění a výklad písma, pro svědectví o Ježíši Kristu, pro činění Božích skutků. Bez křtu v Duchu svatém lidé jen vědí o Bohu, mohou cítit jeho přítomnost, ale nemohou pro Něj duchovně pracovat, protože nemají vedení Duchem svatým. Jednají jen na základě litery, na základě svého poznání a svého přesvědčení.

Ježíš Kristus nezačal službu, dokud nebyl pokřtěn Duchem svatým. To se stalo po křtu v Jordánu, kdy ho Jan pokřtil ve vodě a tehdy na něj sestoupil Duch svatý v podobě holubice.

Matouš 3:16 Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho.

Pak ho Duch svatý vedl na poušť, aby byl pokoušen od d'ábla.

Matouš 4:1 Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od d'ábla.

Pak Ježíš vybral 12 apoštolů, pak 70 dalších učedníků a ve všech případech jim dal - předal moc v Duchu svatém, aby uzdravovali nemocné a vyháněli demony a hlásali, že se přiblížilo Boží království a aby lidé činili pokání.

Bez této moci Ducha svatého, by žádný démon z lidí nevyšel.

Sám Ježíš prohlásil, že vyhání demony prstem Božím (v moci Ducha svatého) Luk. 11:20
Duch svatý byl kolem Něj, na Něm i v Něm.

Z Ježíše vycházela síla - moc Ducha svatého. Marek 5:28-30

Jan prohlásil o Ježíši:

Lukáš 3:16 Na to Jan všem řekl: "Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než jsem já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.

Ježíš je tím křtitelem Duchem svatým. A každý, kdo byl pokřtěn v Duchu svatém, jako znamení přítomnosti Ducha svatého v jeho nitru, bylo mluvení v nových jazycích.

Bez křtu v Duchu svatém nejde Bohu sloužit.

Bůh je v celém vesmíru, my se v Bohu pohybuje, ale není v nás. Po hříchu Adama jsme ztratili kontakt s Bohem.

Skutky apoštolské 17:28 'Neboť v něm žijeme, pohybujeme se, jsme', jak to říkají i někteří z vašich básníků: 'Vždyť jsme jeho děti.'

Tak je to i s Duchem svatým, může být kolem nás, můžeme cítit jeho působení i jeho přítomnost, ale pokud neprojdeme křtem v Duchu svatém, nebude v nás.

Duch svatý nemůže vstoupit do našeho těla bez našeho svolení a bez naší touhy ho přijmout.

Jan 7:37 V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: "Jestliže kdo žízní, at' přijde ke mně a pije!"

38 Kdo věří ve mne, proud živé vody poplyne z jeho nitra', jak praví Písmo."

39 To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch svatý nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.

Před ukřižováním a zmrtvýchvstáním Ježíše ještě nebyl Duch svatý dán lidem. Jen učedníci, kteří byli s Ježíšem, dostali na krátkou dobu pomazání Ducha svatého přímo od Ježíše, aby

mohli lidem svědčit, že se přiblížilo Boží království a mohli uzdravovat nemocné a vyhánět demony. Tuto službu mohli vykonávat jen proto, že Ježíš jim na krátkou dobu tuto moc dal.

Matouš 10:1 Zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu.

Tak jak může být v těle démon, nebo i více démonů, tak může být v těle člověka i Duch svatý. Kdo neprojde křtem v Duchu svatém, nemá Ducha svatého v sobě. Duch svatý může být kolem něj, může se pohybovat v jeho blízkosti, ale není v něm. Když mluvil Ježíš, že proudy živé vody poplynou z jeho nitra, pak měl na mysli Ducha svatého, který měl z věřících vyvěrat jako voda.

Když člověk neprojde křtem v Duchu svatém, pak sice může znát Písmo, může znát historii, ale pokaždé, když bude něco říkat z Bible, tak to bude jen litera, která zabíjí.

2 Korintským 3:3 Je přece zjevné, že vy jste listem Kristovým, vzniklým z naší služby a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého, ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí.

4 Odvažujeme se to říci, protože důvěřujeme v Boha skrze Krista.

5 Ne že bychom mohli tuto způsobilost přičítat sami sobě na základě toho, co je v nás; naše způsobilost je od Boha,

6 který nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na liteře, nýbrž na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život.

Učedníci neměli vycházet do žádné služby, dokud nebyli naplněni Duchem svatým. To jim přikázal sám Pán Ježíš Kristus. O letnicích se stalo první naplnění Duchem svatým - první křest v Duchu svatém, který provedl Pán Ježíš Kristus až po svém nanebevzetí.

Skutky apoštolské 2:1 Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě.

2 Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli.

3 A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden;

4 všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.

Až po této zkušenosti a zmocnění z nebe, učedníci začali kázat evangelium Ježíše Krista v moci Ducha svatého. Křesťan je způsobilý sloužit Bohu jen po křtu v Duchu svatém.

Pokud křesťané nechtějí křest v Duchu svatém, zůstávají jen psychickými lidmi, kteří učí jen literu, která zabíjí. Sami nemají žádnou duchovní moc a žijí jen z vlastních sil.

Uvedu příklad. Když si koupíš nové auto, tak i když je krásné, čisté a perfektně připravené, pokud nenaliješ do nádrže palivo, auto nebude jezdit a bude jen na okrasu. Tak je to i s některými křesťany. Uvěřili v Ježíše Krista, nechali se pokřtít ve vodě na očistění od hříchů, udržují se v čistotě, ale nemají žádnou Boží moc ani sílu. Nemají "palivo". Nemají v sobě Boží energii, která by je učinila schopnými činit Boží skutky, vymítat demony, uzdravovat nemocné a kázat evangelium v moci Ducha svatého. Někteří se snaží to "auto" tlačit z vlastních sil a říkají: "My taky jedeme dopředu". I tak se dá prožít křesťanský život. Život z vlastních sil a dělat věci, o kterých si myslí, že jsou od Boha. Jenže to nepřinese žádný užitek takovému člověku, ani druhým lidem. Výsledkem bude "vyhoření, únava, ztráta víry a zoufalství". A navíc se takový člověk nebude líbit Bohu.

Římanům 8:8 Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.

9 Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.

Boží duch - Duch svatý musí přebývat (bydlet) ve věřícím člověku. Pokud tam není, pak křesťan žije z vlastních sil.

Naše tělo má být chrámem Ducha svatého. Duch svatý je uvnitř chrámu.

1 Korintským 6:19 Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě!

Znovu je tady zjeveno, že křesťan má být chrámem ve KTERÉM PŘEBÝVÁ DUCH SVATÝ. Duch svatý má mít v křesťanově těle příbytek. A nejen Duch svatý, ale i Otec a SYN.

Jan 14:23 Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

Jinými slovy, Bůh si přeje, aby křesťané, nebyli jen obklopeni Boží přítomností a obklopení Duchem svatým, ale aby byl Duch svatý v těle křesťanů. A to se může stát jen po křtu v Duchu svatém.

Apoštol Pavel vysvětlil, že naše služba nemá být založena na lidské moudrosti, ale má být založena na moci Ducha svatého.

**1 Korintským 2:3 Přišel jsem k vám sláb, s velkou bází a chvěním;
4 má řeč a mé kázání se neopíraly o vmlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí,
5 aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží.**

Před uvěřením a přijetím Ježíše Krista za svého vykupitele je Bůh kolem nás, žijeme v Něm, celý svět je v Něm, ale Bůh není v nás. Teprve po uvěření a přijetí křtu Duchem svatým je Bůh v nás.

1 Janův 4:4 Vy však jste z Boha, děti, a zvítězili jste nad falešnými proroky, protože ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě.

Teprve potom můžeme říci, že TEN, KTERÝ JE V NÁS JE VĚTŠÍ NEŽ TEN, KTERÝ JE VE SVĚTĚ.

Znovu je potvrzeno, že Bůh má být nejen kolem nás, ale v nás. Křesťané, kteří odmítnou křest v Duchu svatém, nemohou vykonat žádné Boží skutky. Konají své vlastní programy, bez moci Boží. Bez křtu v Duchu svatém křesťané nerozumí Bohu ani Písmu, ani Boží slovo nemohou vykládat správně, protože Písmo se dá vykládat jen pod pomazáním Ducha svatého.

Bez křtu v Duchu svatém se lidé neumí ani modlit k Bohu, ani ho uctívat, protože uctívat Boha a modlit se k Němu jde správně jen v Duchu svatém.

Efezským 6:18 V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě

Jan 4:23 Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli.

24 Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě."

Bez Ducha svatého je celé křesťanství jen mrtvé náboženství a je jedno jak se jmenuje.

Protože křesťané odmítají poslouchat Boha a odmítají se nechat pokřtít v Duchu svatém, proto prožívají jen porážky a zklamání. Jejich křesťanský život je jedna velká tragédie. Místo radosti mají jen smutek a zklamání z neúspěchu. Jediný důvod proč nejsou ve svém křesťanském životě úspěšní, je neposlušnost Bohu. Chtějí si žít podle své vůle, i když se mechanicky a ze zvyku modlí "Staň se tvá vůle, jako v nebi, tak i na zemi". Opakují jen biblické fráze a pořádají tzv. "křesťanské akce, na které chodí převážně jen oni sami". Život bez křtu v Duchu svatém je "suchý a prázdný".

A někteří začnou i závidět těm nevěřícím, že oni si užívají života. Křesťané uzavření "v náboženském kruhu" provádějí opakovaně a tradičně všechny rituály, o kterých si myslí, že je přivedou více k Bohu a někteří si dokonce myslí, že tím dělají Bohu radost, že se zase sešli jako obvykle. Jsou okradeni o skutečný život ve svobodě v Duchu svatém a v pravdě.

Pravá svoboda je život v Duchu svatém a v pravdě.

2 Korintským 3:17 Duch je tím Pánem, kde je Duch Páně, tam je svoboda.

Karel Jureček